

అనుభవాల సమగ్రం

మర్నాటి ప్రశ్నకుర్తి

డిల్లీంగ్ బిట్ కు ఏదో అడ్డు ఆగితివట్టు

సిగ్నల్ రాగానే హోమ్ డ్రైల్లర్ ను ఆపు చేసింది ధారా. మిషన్ విూది రిడింగ్ చూసింది. ఇంజనీరును మీటర్ల రోటు. ఒక క్షణం సేపు ఆలోచించాక విస్తుపోయింది ధారా. ఆ రోటులో అడ్డమీ ఉండకూడదు. మరి ఇదేమిటి?

సెల్ఫ్ సెన్సరీ ఇన్వెస్టిగేటింగ్ రాడ్ ను చూపింది ఆ రోటుకు. ఆ రాడ్ బుద్ధువుగా అడ్డును తడిమి చూసింది. 'మెటల్' అనే రిడింగ్ ను పైకి చూపింది. వెంటనే ధారా ఆ రాడ్ లో లైటు స్విచ్ నొక్కింది. ఆ రాడ్ ద్వారా బొమ్మ చిన్న స్క్రీన్ మీద పడింది. అదుగూ, అదుగున్నర, అరుగులాల కొంతలున్న స్టీలు బాక్స్!

వెంటనే మరొక స్విచ్ నొక్కింది ధారా. మెకానికల్ వెయ్యి ఒకటి ఆ కన్సెల్ ప్రవేశించింది. రెండు మిషన్ లో బాక్సులో పైకొచ్చింది. దాన్ని ఒక టేబుల్ మీద పెట్టించాక, అన్ని మిషన్లు ఆపు

చేసి, విస్తుపోతూ చూస్తూ నిలచుంది ధారా. టెస్టర్ ను ఆ పెట్టె దగ్గరకు తీసుకెళ్ళింది భయం భయంగా. అయితే రేడియేషన్ రిడింగ్ నెగటివ్ చూపించింది! గట్టిగా నిట్టూర్చి, ఆ పెట్టెను ఇంట్లోకి తీసుకెళ్ళి, హోల్లో ఒక టేబుల్ పైన పెట్టింది. ఒక నిమిషంలో దానికున్న తాళాన్ని కోసేసింది మెటల్ కట్టర్ లో.

మూలి తెరవాలంటే మళ్ళీ భయపేసింది. మెటల్ ఎక్స్ పోజర్ ముందు పెట్టి రోపం ఉన్న వాటిని ఒక తెర మీదకు ప్రాజెక్టు చేసింది కొన్ని వస్తువులున్నాయి ఆ పెట్టెలో! ఆవేమిటో ధారాకు అర్థం కాలేదు. ప్రాజెక్టు లంఘన బొమ్మను స్టిల్ చేసి అట్టే పెట్టింది స్క్రీన్ మీద.

వెంటనే టెలివిజన్ లో ఒక మీట నొక్క ఎదురుగా కూర్చుంది తెరమీద తన భర్త కనిపించ గానే.

"జారా! గౌడ్ వాటర్ కనం డిల్లీంగ్

చేస్తాంటే ఈ పెట్టె బయట పడింది" అంటూ పెట్టెను టెలివిజన్ ముందు పెట్టింది.

భర్త చూశాడు దాని కేసి నిశితంగా.

"తెరువ్ రోపలేముంద్ చూద్దాం" అన్నాడు.

"నాకు భయంగా ఉంది" అంది ధారా.

"పరవాలేదు తెరు."

ధారా మూత తెరిచింది గ్లౌన్స్ మేనుక్స్ చేతులలో. రోపలి వస్తువుల్ని ఒక్కొక్కటే తీసి టేబుల్ మీద ఉంచాగింది. జారాకూడా ఏతగా చూడసాగాడు వాటి కేసి. పెట్టె భారీ అయ్యాక ఆ వస్తువుల్ని చూస్తే వారి కేమీ వాటి అంటు చిక్కలేదు.

కుతూహలం మొహం నిండుగా ఉన్న జారా అన్నాడు: "నేను వెంటనే ఇంటి కొస్తున్నాను. నేను వచ్చాక వాటి గురించి వాకలు చేద్దాం. అట్లాగే ఉంచు ముట్టుకోకు ఉట్టి చేతులలో."

"పరవాలేదు. అవి ప్రమాదం లేనివే—టెస్టు చేశాను".

"ఎందుకైనా మంచిది ముట్టుకోకు. అయిదు నిమిషాల్లో నచ్చేస్తానుగా!"

జారా లిఫ్టులో మేడమీది హెలిపాడ్ దగ్గర కెళ్ళింది. మహా నిమిషంలో ఆమె భర్త వస్తున్న రెక్కలు లేని మిసి హెలికాప్టర్ కనిపించింది. విశ్వబలంగా ఇంటిపైన గాలిలో నిలిచింది. అలాగే కిందకు దిగింది వెర్టికల్ గా. జారా కిందకు దూకాడు. ఇద్దరూ కలిసి లిఫ్టులో హోల్లో కొచ్చారు.

ఆ వస్తువుల్ని అటూ ఇటూ తిప్పి చూశాడు, జారా, గ్లౌన్స్ ఉన్న చేతులలో. వాటి మీద ఏమీ రాసి లేదు. అర్థం కాలే దేమీ! టెలివిజన్ దగ్గర కెళ్ళి ఒక నెంబరు డయల్ చేశాడు. నోటిలో చెప్పిన ఆ నెంబరుకు ఆటోమేటిక్ గా కనెక్షన్ వచ్చి తెరమీద ఒక వ్యక్తి మొహం నిలిచింది.

ఇద్దరూ ఏమ్ చేసుకున్నాక ఆ వస్తువుల్ని చూపించాడు జారా.

ఆ వ్యక్తికూడా మొదట ఆశ్చర్యపోయాడు. టువాల చెప్పి డిల: "జారా! కంగారు పడకండి. అవి ప్రమాదకరం కావు. అవి అయిదు వర్షాలం సంచారాల నాటివి. మెటల్ బాక్స్ లో నిక్షిప్తమై మీకు లభించాయి. అటువంటివి మా మ్యూజియంలో కూడా ఉన్నాయి.

ఆ లోబ్బిదంగుళాల పొడవున్న పెట్టె లాంటి దాన్ని ఆ రోజుల్లో 'ట్రాన్సిస్టర్ రేడియో' అనే వాళ్ళు. దాని చక్కనే ఉన్న అదుగు పొడవున్న పెట్టె 'టెప్ రికార్డర్ కమో రికార్డు ఫ్లేయర్' వాటి చక్కగా ఉన్న చిన్న పెట్టెలో బయోకా 'టెప్ కాసెట్టు' లంచొచ్చు చూడు."

జారా ఆ చిన్న పెట్టె తెరిచాడు. కేసెట్టు పది ఉన్నాయి అందరో.

"ఆ చక్కనే ఉన్నది డైరీ. కాగితం వాడే రోజులవి. వన లాంటి మేర్ లెస్ సాసెటి కారు. అందరో దినచర్య వ్రాసుకునే వాళ్ళు. తారీఖు చూడు."

జారా డైరీ తెరిచాడు. "మై గాడ్! 2005" అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా.

"మొదలగా ఉన్నవి 'గ్రామఫోన్ రికార్డులు'. వాటిని రికార్డు ఫ్లేయర్ లో పెట్టి చివరకు

ఆ పాడుగు పుల్ల లాంటిది మనం వాడే పెన్ లాంటిదే. అయితే అది 'పాంటెన్' పెన్! లిక్విడ్ ఇంక్ పోసి వ్రాసుకునే వాళ్ళు. అంతేనా. ఇంకేమైనా ఉన్నాయా?

ధార చెప్పింది అంతేనని.

మ్యూజియం వ్యక్తి తన కఠూహలాన్ని తీర్చు కునేటడు అడిగాడు—“డైరీ తెరిచి పేరు అడ్రెసు చూడండి.”

జారా చూసి చెప్పాడు, “మిస్టర్ స్వార్తి, మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్, హైదరాబాద్—500026”.

ధార వెంటనే అంది—“మన వూరే! ఎంతగా ఉండే!”

మ్యూజియం వ్యక్తి చెప్పాడు. “2004 నవంబరు చివరి నెలలో ప్రపంచ అగ్ర దేశాలుగా ఉన్న రష్య— అమెరికాకు యుద్ధం వచ్చింది. ప్రపంచ మంతిటినీ ఈ వ్యాపార సంబంధాలతో బంధించి డెమోక్రసీ ఉద్ధరణ అనే నేపథ్యంలో అధిపత్యానికి ఆమెరికా, ప్రపంచ దేశా లన్నింటినీ కమ్యూనిజానికి బానిసలుగా చెయ్యాలనే తలంపులో రష్య ముఖాముఖి తల వడ్డాయి. ఒక నెల రోజుల పాటు—యుద్ధం సాధారణ ఆయుధాలతోనే సాగింది. అది క్రమంగా ప్రపంచ యుద్ధంగా మారింది. 'గెలుపెవరిదీ' అనే విషయం ఎన్ని రోజులకీ తేలిక పోయేసరికి అణ్యస్థితి ప్రయోగం జరిగింది. అయితే న్యూట్రాన్ కిల్లర్ బాంబులే ఎక్కువగా వాడబడ్డాయి కొన్ని దేశాలలో. హైడ్రోజన్ బాంబులు విధ్వంసక కాండ్లు లేపే సర్వ వాశనం చేస్తే, న్యూట్రాన్ బాంబులు సైలెంట్ కిల్లర్స్. అవి రిలీజ్ చేసే సాయిజన్ గాస్ ప్రాణాలను అరక్షణంలో పోగొడతాయి. నగరాలకు నగరాలు క్షణాంతో చచ్చిపోతాయి—అంటే జీవమున్న ప్రతిదీ చచ్చిపోయి, యధాతథంగా చిల్లించిపోతాయి. అప్పుడే అన్ని కైవసం చేసుకోవచ్చు. కానీ, బాంబులయితే ప్రయోగించారు గానీ, ఆక్రమించేందుకు సైన్యం ఏదీ?— అప్పటి ప్రపంచ జనాభాలో 95 శాతం మూడు నెలలే సాగిన ఆ యుద్ధంలో మరణించారు. గెలిచినవారూ చచ్చారు. వోడిన వారూ చచ్చారు. మిగిలిన 5 శాతం ప్రజల్లో నాలుగు శాతం వరకూ అణుధూళి యొక్క దుష్ప్రతిభలకు బలైపోయారు కాం క్రమేణా. మిగతా ఒక శాతం ప్రజల్లో సగం మంది పచ్చివాళ్ళయ్యారు. మిగిలిన కొద్ది మంది ఆకలి దప్పులతో వూగినలాడే ప్రాణాలతో ధ్వంసంకాకుండా మిగిలి ఉన్న ప్రకృతిని వెదుక్కుంటున్న చెల్లాచెదు రయ్యారు — వారి సంతతే మనం — వారి ఆ భయంకర అనుభవ ఫలితమే మనం ఇప్పుడు జీవిస్తున్న 'ప్రపంచదేశం' !!— మనం ఎంతో అదృష్టవంతులం— ఆ నాటి ప్రజలకన్నా. అవునా?”

జారా, ధారా అవునన్నట్లుగా తిట్టాపారు. తర్వాత ఆ వస్తువుల్ను ఎలా వాడాలో విశదపరిచాడు ఆ వ్యక్తి. “మీకు ఇంకా ఆ వివరాలు కావాలంటే చెప్పండి, ఆ రోజులకు తెలిసిన సమాచారపు మైక్రోడాట్స్ వంపిస్తాను. ప్రస్తుతానికి ఆఫ్.”

ఆ వ్యక్తి మొహం మాయమైంది స్క్రీన్లోంచి. జారా, ధారాలు కొంచెం సేపు నిశ్చలంగా వాటినే చూశారు.

జారా వంగుని టెన్ రికార్డర్ కేసి పరీక్షగాచూసి

“ఇందులో ఒక కేసెట్ ఉన్నట్లుంది” అన్నాడు. “ఏదాం” అంది ధారా. ప్లగ్ పాయింట్కు కనెక్ట్ ఇచ్చాడు జారా.

‘ప్లే’ మీట నొక్కాడు జారా. ధారా నానుకుచి కూర్చున్నాడు.

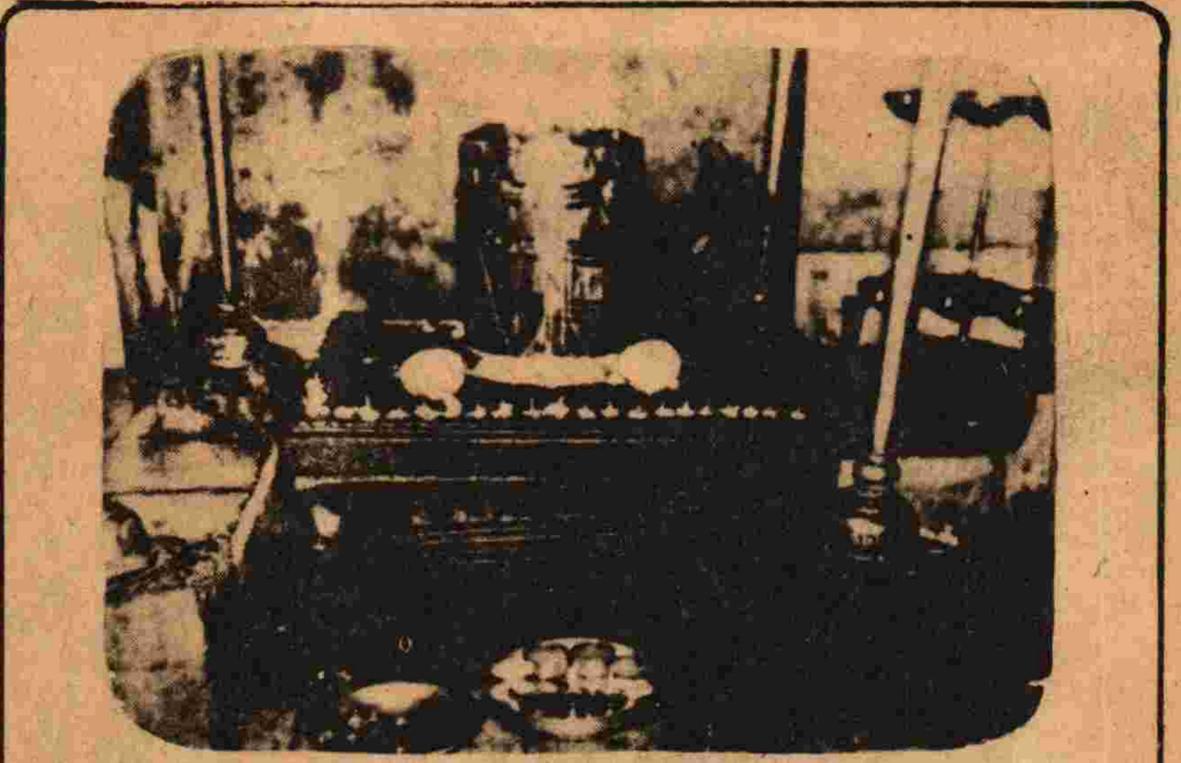
ఒక క్షణం సేపు గరగల మంది మిషను. ఇద్దరూ ఉగ్గవట్టుకొని చూడసాగారు.

ఉన్నట్లుండి వినిపించింది — ఒక గొంతు— కమ్ముగా పాడసాగింది రికార్డర్లోంచి—

“ఈ ఆనంత కాల గమనం — ఈ రవంత జీవన పయనంలో —

అందరు నీ వారూ—వివరకు మిగిలేదెవరూ లేరూ” పాట స్టార్టు కాగానే జారా, ధారా ఒకరి నొకరు చూసుకున్నారు. చిన్నగా నవ్వుకున్నారు. మొదటి

రెండు లైన్లూ కాగానే హాయిగా గాలి పీల్చారు. పల్లవి కాగానే నిల్చుని ఉన్నాడు. పాట పూర్తయ్యే సమయానికి ఇద్దరూ కిటికీ దగ్గర నిల్చునున్నారు. అనంతకాలంలోకి చూస్తూ! పాట అయిపోయి

శ్రీ శివాష్టకము

ప్రదు ప్రాణవాతం విభుం విశ్వనాథం జగవ్వాత నాదం సదానంద భాజమ్ భవద్భవ్య భూతేశ్వరం భూతనాథం శివం శంకరం శంభుమీశాన మీదే.

గళే రుండుమాలం తనో సర్వకాలం మహాకాం కాలం గణేశాది పాలమ్ తనూ జాల గంగోత్తరంగై ర్విశాలం శివం శంకరం శంభు మీశాన మీదే.

షుంధామాకరం మండనం మండయంతం మహా మండలం భన్న భూషాధరం తమ్ తనాదిం హ్యపారం మహామోహమాఠం శివం శంకరం శంభుమీశాన మీదే.

పటాభేనివానం మహాట్టాట్టహావం మహాపాప నాశం సదా సుప్రభాశమ్!

గిరీశం గణేశం సురేశం మహేశం శివం శంకరం శంభు మీశాన మీదే.

గిరింద్రా త్మజా సంగృహితార్క దేవం గిరపు సన్మితం వర్షదా వన్నగేహమ్ వరప్రహ్లా ప్రహ్లాదిదిర్భ్యుజ్జమానం శివం శంకరం శంభు మీశాన మీదే.

కపాలం త్రికూలం కథాభ్యం దధానమ్ పదామోక్షాన మ్రాతు కామం దదానమ్ పరీ వర్తయానం సురాణం ప్రధానం శివం శంకరం శంభు మీశాన మీదే.

శరచ్చంద్ర గాత్రం గణానంద పాత్రం త్రినేత్రం పవిత్రం ధనేశ్వ మిత్రమ్ చరిత్రం విచిత్రం సదా సచ్చరిత్రం శివం శంకరం శంభు మీశాన మీదే.

పాఠం సర్వపాఠం చితాభూషితం భవం వేదపాఠం సదా విర్వీలారమ్ త్మకానే మనఃతం మనోజం దహతం శివం శంకరం శంభుమీశాన మీదే.

స్తవం య : ప్రభాతే సరత్కౌం ప్రాతే: వటేలే సర్వదా త్మ భావానురక్తమ్ సప్తత్రం ధన్యం దాప్య మిత్రే కలత్రం విచిత్రం సమాసాద్య మోక్షం ప్రయాతి.

దనిపించగానే ఉలిక్కిపడ్డా రిద్దరూ. ధారా పరిగెట్టు కెళ్ళింది బాక్ వైండ్ చేసింది. ప్లే నోక్కింది మళ్ళీ—

“ఈ అనంత కాల గమనంలో ...”

ఇద్దరి ఆనందానికి అవధులేవు. వారికి తెలియకుండానే అటూ ఇటూ కదలడం ప్రారంభమై— చివరకు గెంతడం మొదలెట్టారు. మళ్ళీ భాక్ వైండ్ చేశారు పాట అయిపోగానే—

ధారా టెలివిజన్ దగ్గరకు పరిగెట్టింది. ప్రక్రింటికి కనెక్ట్ అడిగింది. ప్రక్రింటి దంపతులు: తెరమీద కనిపించగానే — “వెంటనే రండి మా ఇంటికి — వో అద్భుతం చూపిస్తాం” అనరిచింది.

వాళ్ళిద్దరూ వచ్చారు. ఆ పాట విన్నారు. దూరంగా ఆరు మైళ్ళ దూరంలో ఉన్న మనోః ఇంటి వాళ్ళను పిలిచారు. వారూ విన్నారు. చుట్టూ ప్రక్కల అయిదోండుల మైళ్ళ దూరంలో ఉన్న వారందరూ సాయంకాలాని కల్లా వాళ్ళింట్లో హాజరయ్యారు. ఆ విధంగా అందరూ కలగడం బహు అరుదు. ఏదై మంది రాత్రి బాగా గడిచేవరకూ పాటలు వింటూనే ఉన్నారు. ‘మళ్ళీ రేపాస్తా’ పంపూ అందరూ వెళ్ళారు.

తెల్లవారే పరకూ ఎలాగో నిద్రపోయి, నిద్ర లేస్తూనే ఇంకోసారి మొదటి కేసెట్టు పెట్టారు.

పాటలు వింటూనే తమ పనులు ముగించుకున్నారు. తన విమానంలో పనికి వెళ్ళారు. ధారా వింటూనే ఉంది.

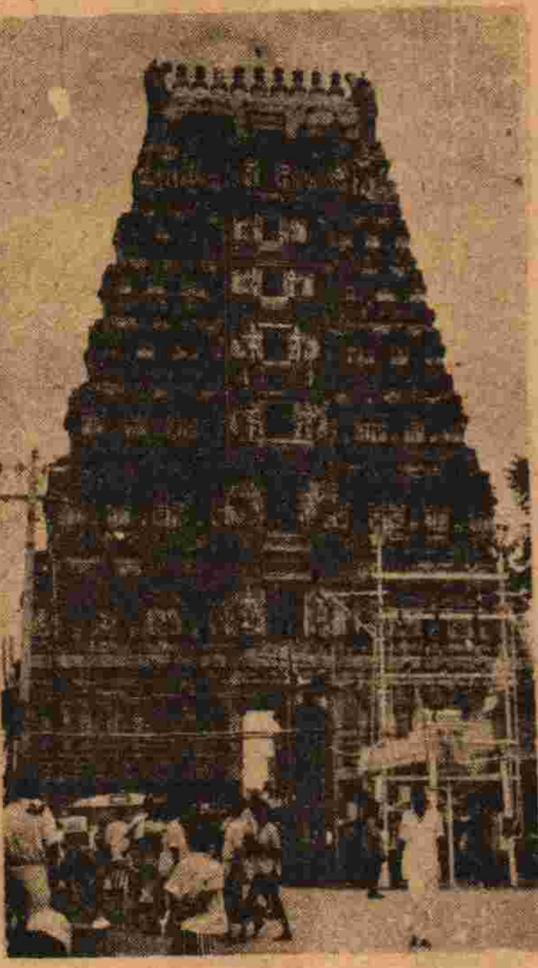
ఇంత చక్కటి అనుభూతి జీవితంలో మొదటి సారి! ఆ రోజు ప్రజలు ఇటువంటి అనుభూతుల్ని ఎన్నింటిని పొందారో — ఎంత అద్భుతమవుతో అనుకుంది. మ్యూజియం వ్యక్తియొక్క అభిప్రాయం తప్పనిపించింది. వారి గురించి తెలుసుకోవాలనుకుంది. ఏ విషయం తెలుసుకోవాలి ముందుగా? ఆలోచించి ఒక నిర్ణయాని కొచ్చింది. పిల్లలు పుట్టడం, వారిని పెంచడం లాంటివి ముందుగా తెలుసుకోవాలనుకుంది. వెంటనే మ్యూజియంకు కనెక్ట్ అడిగింది మల్టీపర్పస్ టెలివిజన్లు. తనకేం కావాలో చెప్పింది.

మరో రెండు క్షణాల్లో ఒక మైక్రో ఫీల్మ్ డాట్ ప్రాజెక్షన్ స్లాట్లో పడటమూ, స్క్రీన్ మీద బొమ్మలతో విన్విస్తున్న వ్యాఖ్య స్టార్ట్ అయింది. ధారా రికార్డ్ ప్లేయర్ ఆపు చేసింది.

స్క్రీన్ కేసే ఉల్చుకతతో చూడసాగింది.

మగవాడూ ఆడది కలవడమూ, వారి సంపర్కమూ, ఆడని గర్భం ధరించడమూ, తొమ్మిది నెలలు గడవటమూ, ఆ కాల వ్యవధిలో తీసుకోవాల్సిన జాగ్రత్తలూ మందులూ— చివరకు ప్రసూతి జరగడమూ, పుట్టిన బిడ్డకు సహాయం— అన్నీ చింతగా చూస్తూ కూర్చుంది ధారా. అయిపోగానే— ‘ప్లీజ్ రిపీట్’ అనడిగింది. మళ్ళీ చూసింది. ఈ సారి వాటిని తన మైక్రో ఫీల్మ్ లో భద్రపరుచుకుంది. ఆఫ్ కాగానే —

ఏదో తప్పుడు తప్పులో మునిగిపోయింది ధారా. అలా ఎంతసేపూ కూర్చుంది. తనకు తెలియకుండానే

శ్రీ శివ పంచాక్షరీస్తుతి

నా గోండ్ హారాయ త్రిశోచనాయ
 భస్మాంగ రాగాయ మహేశ్వరాయ
 నిత్యాయ శుద్ధాయ దిగంబరాయ
 తస్మై న కారాయ నమశ్చివాయ.

మందాకినీ నలిన చందన చర్మితాయ
 నందీశ్వర ప్రవహవత మహేశ్వరాయ
 మందార ముఖ్య బహు పుష్ప సుపూజితాయ
 తస్మై మకారాయ నమశ్చివాయ.

శివాయ గౌరీ వదనారవింద
 సూర్యాయ దిక్పాద్యర నాశనాయ
 శ్రీ నీలకంఠాయ వృషభజాయ
 తస్మై శివారాయ నమశ్చివాయ.

వజ్ర కుంభోద్భవ గంభూది
 మునింద్ర దేవార్చిత శేఖరాయ
 చంద్రార్క వైశ్యాసరలోచనాయ
 తస్మై వకారాయ నమశ్చివాయ.

యక్ష స్వరూపాయ జతాధరాయ
 పివాక వాసాయ ననాతనాయ

దివ్యాయ దేహాయ దిగంబరాయ
 తస్మై యజ్ఞరాయ నమశ్చివాయ.

పంచాక్షర విదం పుణ్యం యువధేవుసంబ్ధిరపు
 శివలోక మనాప్నోతి శివేన సహమోదతే.

రికార్డ్ ప్లేయర్ ఆన్ చేసింది వో రికార్డు పెట్టి, అది తీసేసి టేవీరికార్డర్లో తన కిష్టమైన పాటను వివసాగింది— “ఈ అనంత కాల గమనంలో ...”

ఆ పాట పూర్తయ్యేలోపల ఒక నిర్ణయాని కొచ్చింది ధారా. జారా రాగానే చెప్పాలి. ఏమంటాడో? నవ్వుతాడా, ఎగతాళి చేస్తాడా? ఏమైనా సరే—తన కోర్కె తీర్చుకోవాల్సిందే నన్న గట్టి పట్టుదల ఏర్పరుచు కుంది.

పాటలు వింటూనే ఆలోచిస్తోంది ధారా. స్క్రీన్ మీద యిండాక చూసిన పాపాయి— ఎంత ముద్దుగా ఉన్నాడు! అటువంటి బాలు తనకుకావాలి— ఆ పద్ధతిలోనే!! అటు యుద్ధంలో అంతరించక ముందు ఉన్న నాగరికత ఎంత అందమైనది! మనిషికి—మనిషికి మధ్య ఎంత అనుబంధం— అటు వంటి చక్కటి అందాలను సృష్టించుకున్న వారే వాటిని చేజిలుచు ఎట్లా నాశనం చేసుకో గలిగారు. బహుశా అపాంకారం, దురాశ, స్వార్థం కారణాలు కావచ్చు. ఏమయితే నేం, ఆ అందాలను అనుభవించిన వారి అద్భుతమే అద్భుతం. వాటిని పోగొట్టుకున్న వారి సంతతిగా తమ దురదృష్టమునూ-ఇలా సాగు తున్నాయి ధారా ఆలోచనలు.

ఎప్పుడోచ్చాడో, ఏమో జారో ఆమె పక్కనే కూర్చోనున్నాడు.

“ఏమిటి తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నావ్” అనడిగాడు చిన్నగా.

ధారా అతని మొహంలోకి చూసింది. రెండు క్షణాల పాటు నిశ్శబ్దం వహించింది. జారా ఎదురు చూశాడు జవాబు కోసం.

“జారా! నాకో పాపాయి కావాలి” అంది నెమ్మదిగా. అర్థం కానట్లు చూశాడు జారా. “అప్పుడేనా? మనం ఇంకా సంవత్సరం పాటు అగాఢంబుంది— జనాభా లెక్కల ప్రకారం.”

“అవును అప్పటికే కావాలి.”

“ఆ విషయం ఇప్పుడెందుకు మరి?”

“ఇప్పటినుంచి ప్రయత్నిస్తేనేగా అప్పటికి మన పాపాయి పచ్చేదీ.”

జారా పంపిని ఆమె మొహంలోకి చూశాడు. “ధారా! ఏమిటి ఇలా మాట్లాడుతున్నావ్? వంటల్లో బాగాలేదా?”

“అయ్యావ్ ఆల్ రైట్! నేను పాపాయిని కోరు కునేదీ మన పద్ధతిలో కాదు—ఆ పాటల కాలం నాటి పాట పద్ధతిలో.”

జారాకు అర్థం కాలేదు. ప్రస్తుతం ఆచరణలో ఉన్న పద్ధతి—

జనాభా లెక్కల శాఖవారు ఫలానా టైముకు మీరు ఒక బిడ్డను పొందవచ్చు అని చెబుతారు. అప్పుడు దింపతు లిద్దరూ ‘మ్యూజిక్ డెవలప్ మెంట్ సెక్షన్’కు వెళతారు. అక్కడ మగవానివో స్త్రీ, అడవాని లోంచి వావో తీసి, లెబలెటరీలో ఫెర్టిలైజ చేస్తారు. కోరుమన్న సెక్స్ దానికి కలగజేస్తారు. పిండవారణ, పోషణ—అంతా లెబలెటరీలో సెక్షన్లో సెర్వోలోనే జరిగిపోతాయి. గర్భధారణ, సమసాసర మోయడం—కనడం వంటి కష్టాలు స్త్రీకి లేకుండా పోయి, కేవలం నెర రోజుల కాలంలోనే లెబలెటరీలో

వారి శిశువు తయారవుతుంది. నెల కాగానే వెళ్ళి వచ్చి బిడ్డను తీసుకుని ఇంటికి వెళ్ళడమే. బిడ్డ పెంపకంకోకూడా వివిధ శాఖల సహకారం ఉంటుంది. ఇంట్లో తల్లి దండ్రుల దగ్గర ఉండటమనేది అరుదైన విషయం. బిడ్డ పెరిగాక, భవిష్యత్తులో ఏం పని చేయాలో అందుకు తగినట్లుగా బ్రెయిన్ ట్యూనింగ్ ఉంటుంది. డాక్టర్లూ, ఇంజనీర్లూ, సైంటిస్టులూ—ఇలా కావాలైన మేరకు ఉత్పత్తి అవుతారు.

మరి ఇంకో పద్ధతి ఏమిటో జారాకు తెలియదు— అడిగా దామెను

మైక్రోఫోన్ ను ప్రాజెక్టు చేసింది ధారా. సిగ్నలను చూచి ధారా కీచెన్ లోకి వెళ్ళిపోయింది. జారా తెర కేసి చూడసాగాడు ఇంట్లోకి.

పూర్తికాగానే చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు. గట్టిగా పీలివాడు—“ధారా! ఇటు రా” అని. వచ్చి, ధారా తల వంచుకు నిలుచుంది. జారా ఆమె దగ్గరకు నడిచాడు. ఆమె గొడ్డం పైకెత్తి పెదిమలపై ఒక ముద్దు అంటించి, ‘వోకే’ అన్నాడు.

తగిన డాక్టరు కోసం చాలా రోజులు అన్వేషించి విఫలం అయ్యారధర్వరూ. చివరకు మెడికల్ రీసెర్చ్ సెంటర్ లో ఉన్న ప్రాఫెసర్ చన్నాను ఆశ్రయించారు. తమ కోర్కెను ఆయన ముందు బయట పెట్టారు. మొదట ఆయనకూడా వెనుకాడాడు. వారి కోరిక ఎంత బలీయంగా ఉందో గ్రహించాక అంగీకరించాడు. ‘నూతన’ పద్ధతిలో బిడ్డను పొందేందుకు సిద్ధపడిన వారి కోసం ‘గతాన్ని’ పరిశోధించడం ప్రారంభించాడు. అన్ని సమగ్రంగా తెలుసుకున్నాక ఇవా ధారాకు అన్ని విషయాల్లోనూ సలహాదారుగా చన్నా పని చేయసాగాడు.

నెలలు నిండుతున్నాయి. ధారా ముఖవర్చస్సు పెరిగింది. గర్భం గాఉండేది విగతా స్త్రీలు చూడ్డాని కొచ్చినప్పుడు. జారాకూడా గర్భపడ్డాడు.

ఈ ప్రయోగం ప్రభుత్వ దృష్టిలో లోపడి, చన్నాను మందలించబోయింది. తమ నూతన ప్రయోగానికి తామే పూర్తి బాధ్యతను స్వీకరిస్తూ జారా, ధారాలు తెలియజేసేసరికి ప్రభుత్వం కూడా కుతూహలంతో ఎదురు చూడసాగింది ఫలితం కోసం.

ధారా ప్రసవించింది.

హాస్పిటల్ లో సైబర్ వార్డులో బెడ్ పైన వదుకునిపక్కనే క్రెడిట్ లో ఉన్న పిల్లాడిని చూస్తూంది ఆ పిల్లాడినే చూస్తూ కూర్చోనున్నాడు జారా, పక్కనే ఉన్న ఒక కుర్చీలో.

ప్రాఫెసర్ చన్నా నిలుచున్నాడు వూయల పక్కనే అయిదారు వందల సంవత్సరాలనాటి పద్ధతిని అవలంబించి జయప్రదంగా ముగించినందుకు గర్వం తొంగి చూస్తూంది అతని కళ్ళలో.

పిల్లాడు బోద్దుగా ఉన్నాడు. హాయిగా నిద్ర పోతున్నాడు.

పేరు పెట్టారు వాడికి ‘స్ఫూర్తి’ అని.

ప్రభుత్వం ఆ దంపతులకు ఖభాకాంక్షలు సంపించింది. దేశం యావత్తూ అంటే ప్రకంచమంతా

ఈ వార్డులో ఏదో చూడడం వైద్యం వచ్చుటట్లుగా మేల్చాంది. నలు మూలల నుండి అధివండు సందేశాలు నిర్విరామంగా టీవీ మాస్టర్ టెలెక్స్ లో అందుతున్నాయి. ప్రజల కోర్కెపై అయివో రోజుల పిల్లవాడ్ని, ఆ దంపతులనూ పరల్వో కమ్యూనికేషన్ సెటిలైట్ ద్వారా టీవీ లో అందరికీ చూపించారు. ఆ శతాబ్దంలోనే ఒక మహాత్మ్యం సాధించిన సాధులు సగా స్ఫూర్తి జననాన్ని వర్ణించారు అందరూ.

అంతటితో ఆగలేదు.

ప్రాఫెసర్ చన్నాకు డిమాండు పెరిగిపోయింది. ‘20 వ శతాబ్దంలో శిశుజననం’ అనే అంశంపై అతను ప్రసంగా లివ్వడం ప్రారంభించాడు. ఆ ప్రసంగాలను సైబర్ లో పరల్వో సెటిలైట్ ద్వారా ప్రసారం చేయసాగారు. నలు మూలల నుంచి సైబర్ లిస్టులు వచ్చి చన్నాను కలిశారు. ముఖ్యం: సమాచారాన్ని సేకరించుకున్నారు, వారి వారి ఏరియాల్లో ఉపకరించేందుకు. వయస్సులో ఉన్న స్త్రీలందరూ ధారాలాగా పిల్లల్ని కనాచుకున్నారు. అసతి కాలంలోనే యాంత్రికమైన రిప్రొడక్షన్ డెవలప్ మెంట్ పద్ధతికి స్పష్టమైన చెప్పడం జరిగింది. ఆ పద్ధతిలోనే ఒక భాగమైన ‘బ్రెయిన్ ట్యూనింగ్’ కూడా త్వరితగతినే జరిగింది.

రోజులు దొర్లాయి. నెలలు నిండాయి. సంవత్సరాలు గడిచాయి.

ప్రజలు ఉబలాట పడ్డారనీ, అనందంగా ఉన్నారనీ పోనీ లెమ్మనుకుని ప్రభుత్వం నిర్లిప్తం పోయింది కొంతకాలానికి.

పర్యవసానం? !

కాలగమనంలో—

స్ఫూర్తికి ఒక చెల్లెలు పుట్టింది. పాత అంటే ఇరవయ్యో శతాబ్దం నాటి గ్రంథాలు తిరగేసి ఒక పేరు ఎంచుకున్నారు. స్ఫూర్తి చెల్లెలు పేరు ఆర్తి. అంతకన్నా ఎక్కువ మంది పిల్లలకు ప్రభుత్వం అనుమతించ లేదు కనక ధారా నిరాశ చెందింది. వారిద్దర్నీ అపురూపంగా చూసుకుంటూ పెంచుకో సాగారు ఆ దంపతులు. అదే విధంగా—

ఎన్నో వేల దంపతులు తమకు కలిగిన బిడ్డల్ని పెంచుకుంటున్నారు, అతి ప్రేమగా. మనుషుల్లో మళ్ళీ అనుబంధాలకూ, సుమతలకూ తానేర్పడింది.

విశ్వ గడిచిన కొద్దీ —

ప్రభుత్వానికి చికాకు పెరగసాగింది.

పిల్లల్ని కనడం, వారిని పెంచడం అనే కార్యక్రమానికి యిట్లంత ప్రాధాన్యత తమకు నిర్దేశించిన పనులకు ప్రజలు ఇవ్వడం లేదనే విషయం గుర్తించే సరికి — ఒక జనరేషన్ గా వచ్చేసింది...

స్ఫూర్తిని డాక్టరు చేద్దా మనుచున్నారు తల్లి తండ్రులు. ఆ మాటవిని స్ఫూర్తి నవ్వు పులుము కున్నాడు మొహంపిండా. “నా ధ్యేయం వేరు. ముందు డాక్టర్లునూ, సైంటిస్టు నయినా చివరకు రీడర్ నవ్వాలిందేగా!” అన్నాడు.

ధారా, జారాలు మొహమొహాలు చూసుకున్నారు.

మరి కొన్నేళ్ళకు ...

స్ఫూర్తి నిజంగానే రీడరయ్యాడు. ‘పాఠపద్ధతిలో

శ్రీ లింగాష్టకము

బ్రహ్మ మూలం సుదార్శితలింగమ్
 నిర్మల భాసిత శోభితలింగమ్
 జన్మజ ధూళి వినాశకలింగమ్
 తత్రణమామి నదాశులింగమ్
 దేవమని ప్రవర్తిత లింగం
 కామదహం కరుణాకర లింగమ్
 రావణ దర్శ వినాశన లింగమ్
 తత్రణమామి నదాశులింగమ్
 పర్వమగత సులేత లింగమ్
 బుద్ధి వివర్ధన కారణలింగమ్
 సిద్ధ సురాసుర వచదిత లింగమ్
 తత్రణమామి నదాశు లింగమ్
 కుక మహామణి భూషిత లింగమ్
 వణిపతివేష్టిత శోభితలింగమ్
 దక్ష సుయంబు వినాశన లింగమ్
 తత్రణ మామి నదాశులింగమ్
 కుంకుమ వచయ లేత లింగమ్
 పంకజ హార సుశోభిత లింగమ్
 సంచిత పావనినాశన లింగమ్
 తత్రణ మామి నదాశు లింగమ్
 సుర గురు సుర వర పూజిత లింగమ్
 సురవర పుష్ప నదార్శిత లింగమ్
 పరాత్పరం పరమాత్మక లింగమ్
 తత్రణమామి నదాశు లింగమ్
 లింగాష్టక మిదం పుణ్యమ్
 యుపరే చ్చివ సన్నిధపు
 శివోక సువాస్తోతి
 శమే సహ మోదతే.

మొట్ట మొదట పుట్టిన వాడు స్ఫూర్తి! ఆ సామ్యులారే అరివికి సహకరించింది. ఆ విరియాకి తానే నాయకుడన్నాడు ఒక రోజున. అతని తరం వాళ్ళందరూ 'జై జై' అన్నారు. ప్రభుత్వం ఏమీ చేయలేక పోయింది వారి సంఖ్యలలాన్నిచూసి. మెజారిటీ ప్రజలు అరివివై పున్నారు.

వేరేవోలు— ఇంకోడు "వేనే లీడర్" నన్నాడు. మరో వోలు—వేరొకడు. ఇలా అనేకులు నాయకులుగా ప్రకటించుకున్నారు. వివిధ నాయకుల మధ్య బల ప్రదర్శన అవసరం లేకుండానే కొంతకాలం పాటు ఎవరు డిక్టేటర్ చేసుకున్న విరియాల్లో వారు పరిపాలన మొదలెట్టారు సాఫీగా. సరిహద్దుల్ను సజావుగానే నిర్ణయించేసుకున్నారు.

ఒకటే దేశంగా ఉన్న భూమి కొన్ని దేశాలుగా చీలింది ...

ఇంకొన్నేళ్ళకు ...

ఇరవై అయిదవ శతాబ్దంలో ఇరవయ్యో శతాబ్దపు పరిస్థితులు నెలకొన్నాయి. ప్రతి దేశంలో అనేక రాజకీయ పార్టీలు ఏర్పడ్డాయి. వాటి మధ్య కీమతలు అరంభమైనాయి. సంఖ్యలం పుంజుకోవాలి గనుక జననాపై నియంత్రణను తీసేయడం జరిగింది. బనాభ పెరిగిపోతోంది. దోపిడీలు, హత్యలు మానభంగాలు అతి సామాన్యమై పోయాయి. అంత ర్యుద్ధాలు చెలరేగాయి. బలమైన దేశాలు బలహీన దేశాలను కబళించడం ప్రారంభించాయి! ...

ధారా బాక్ యార్డ్ లో నిల్చునుంది, నడుం వంగిపోతూ.

ఎన్నో ఏళ్ళ క్రితం భూమిలోంచి దొరికిన స్టీలు నల్ల పెట్టెలో ముప్పైళ్ళు యజ్ఞాతధంగా ఉంచింది. భూమిలోనే పాతిపెట్టాలని ముందుకు సాగింది.

వెంటనే ఒక ఆలోచన వచ్చి, వళ్ళు కంపించింది. మళ్ళీ భవిష్యత్తులో ఎవరైనా తనలాంటి వారు దీన్ని త్రవ్వ తీస్తే?!

మనసు మార్చుకుంది. ఆ పెట్టెలోపాలు ఆ ముప్పైళ్ళు కూడా 'డిమాండ్స్ కేజ్' లోకి వెళ్టి, మీట నొక్కింది కళ్ళుమూసుకుంటూ. క్షణంలో అవి గుప్పెడు అవిరిగా మారి ఆకాశంలో కలిసి పోయాయి!

ధారా సంక్లిష్టంగా నిల్చుపోయింది. తమ తరం వాళ్ళకు తన వలన జరిగిన సమ్మం ముందు తరం వాళ్ళకు జరగకుండా ఏర్పాలు చేశా ననుకుంది. ఆ విధంగా పాప పరివారం చేసుకున్నా ననుకుంది. కాని —

ఈ అనంత కాల గమనంలో వైజ్ఞానికంగా మనిషి ఎంతెంత అభివృద్ధిని సాధించినా కూడా ఆ అభివృద్ధి కేవలం యాంత్రిక నాగరికతకే పరిమితమై ఉంటుందనే కాలనిక సత్యం ఆమె గ్రహించుకోలేదు. మానవనైజం అభివృద్ధి చెందగలిగింది కాదనే నిజం ఆమెకు అర్థం కాలేదు.

వగయ—రాత్రి, వెలుతురూ—చీకటి, ఉత్పత్తి—నశింపు ... ఇవన్నీ చక్రీయంగా పంభవించేవే. ఎవరూ ఎన్నటికీ అవలేరు వాటి చక్రీయ సంభావ్యతను. అది సృష్టి రహస్యం. చిలువలు, ప్రమాణాలు ఉన్నతంగా ఉన్నప్పుడు అవి శాశ్వతమని అనుకుంటూ పొంగిపోతాడు మనిషి. అవి పతనమవుతుంటే

శ్రీ బిల్వాష్టకము

శ్రీకళం శ్రీగుణాకారం శ్రీవేదం శ్రీయాయుషం
శ్రీజన్మ పాపసంహారం ఏకబిల్వం శివార్చణమ్
శ్రీకాశై ర్విల్వ వ్రతై శ్రీవ్యాపి దై:కోమలై శ్చుభై:
ప పూజాం కరిష్యామి ఏకబిల్వం శివార్చణమ్

అఖండ బింవత్రేణ పూజితే నందికేవలై
శుద్ధ్యంతి నర్మ పాపేభ్య ఏకబిల్వం శివార్చణమ్
సాంక్రామశిలా మేకాం తాళు విప్రాయయోగ్యమైత్
సోమ యజ్ఞే మహాపుణ్యం ఏకబిల్వం శివార్చణమ్

దంతి కోటి సహస్రాణి వాజపేయ తిలానివ
కోటి కన్యా మహాదాసం ఏకబిల్వం శివార్చణమ్

పార్వత్యా స్వే ద్ర తోల్పిష్ఠం మహాదేవ్య వప్రియ
దిల్వపుక్షం పసుస్యాయ ఏకబిల్వం శివార్చణమ్
దర్శనం దిల్వపుక్షస్య పుర్ణసం పావనాశనం
అమార పాపసంహారం ఏకబిల్వం శివార్చణమ్

మూలతో బ్రహ్మ రూపాయ మధ్యతో విష్ణు రూపినే
అగ్రతశ్చివరూపాయ ఏకబిల్వం శివార్చణమ్
బిల్వాష్టక మిదం పుణ్యం య: పఠేచ్చివ నమి ధపు
నర్మ పాపవినిర్ముక్త: శివోక మహాపుయాత్

గ్రహించలేదు. పూర్తిగా పతనమై నప్పుడు క్రుంగి పోతాడు. ఈ ఆశ—నిరాశల సంఘర్షణనుంచి, మంచి—నెడల చక్రాల నుంచి మనిషికి ఎన్నటికీ విముక్తి రాదు మనిషినే వాడు ఉన్నంతకాలం. అయితే తనకు తెలియకనే వాటిలో సహజీవనం మనిషి ఎప్పుడో చేర్చుకున్నాడు. ఎన్ని నేర్చుకున్నా కూడా వివార్యాలేవో, అనివార్యాలేవో గ్రహించలేకున్నాడు. వాటి మధ్య విచక్షణ చేయగల శక్తి మనిషికి ఎన్నటికీ రాదు. కారణం— మనిషిలో ఉండే 'అంతా తానే' అనుకునే 'అంతా తనకు తెలుసు'ననే "అవా"— అందుకనే అనుక్షణం పతనానికేసి నడుస్తుంటాడు మనిషి.

ధారా బరువుగా లోపలకు నడిచింది. అయిదు నిమిషాల అనంతరం — ధారా, జారా, ప్రాఫెసర్ చన్నాలు కూర్చు నున్నారు ఒక టేబుల్ చుట్టూ. డివోగా ఉంది లైటు ఆ గదిలో

ముగ్గురూ నడుం వంగిపోయిన వృద్ధులై ఇప్పుడు. దిగులు, పశ్చాత్తాపం వారి మొహాల్లో నయమను మించిన అనేక ముడతల్ను నిలిపాయి.

ప్రాఫెసర్ చన్నా ఇప్పుడు ప్రాఫెసర్ కాదు. ఎప్పుడో మానేశాడు తన వృత్తి. అతని పౌదయం

పశ్చాత్తాపంతో భగ్గుమంటోంది. జాతా ఇప్పుడు పనిచేయలేదు. అతనిది ల్యూన్ చేయబడిన మెడదే అయినా కూడా శారీరకంగా ఎన్నో మాపులు వచ్చేకాయి, పాత వద్దతిలో సెక్సు జీవితం ఆరంభించాక. అతని దిగులు ఈ వృద్ధాప్యంలో తన గురించి కాదు. తనయుడి అధికార దావాం గురించి. వాడు ఏమైపోతాడో అనే దిగులు. తనయుడి గురించిన దిగులులోపాలు మరో దిగులు కూడా ఉంది ధారాకు. దాని గురించే ఆలోచిస్తోంది.

ఆర్తి నిన్ననే చెప్పింది తాపీగా, ఆ విషయం ఎంతో సామాన్యమై నదై నల్లు — 'నేను కడుపుతో ఉన్నాను. నువ్వు అమ్మమ్మవి కాబోతున్నావ్' అని. ఆ షాక్ లోంచి తేరుకున్నాక — 'ఎవరు?' అనడి గింది తను అందోళనగా, ఎవరో తెలిస్తే బ్రతివి లాడి పెళ్ళిచెద్దామనే తలంపుతో.

ఆర్తి తేలిగ్గా నవ్వేసింది. తను రెట్టించి అడిగింది 'ఎవరు, వాడు?' అని.

ఆర్తి అన్నది గొను మార్చుకుంటూ— "ఏమో!"

